

Båle, le 15 Juni 1903.

"Käraste Vän!"

Till först en hjärtlig hälsning och välönskan till den märkedag du och ditt land firar idag! Jag vet icke med full säkerhet om jag minnes rätt, men jag vill erinra mig, att du den 15 Juni detta år fyller 60 år. Skulle jag tagit fel, får du ursäktta mig, att jag i sådant fall äfven narrat andra att begå en miss-
tag.

På återväg från Italien erhöle jag i Genua ett bref från min fru, däri hon refererar de ord Du sagt till Sångerskan fru Tora Ekman. Det ger mig anledning till en liten förklaring. Jag skall försöka fatta mig kort.

För flera år sedan hade Neovius uppmanat dig att komma till Finland utan att ha meddelat mig något härom. Följden blef den, att det den gängen ingenting kunde blifva af, då orkestern genom kontrakt var bunden vid ett italienskt operasällskap och hade förpliktat sig till repetitioner hvarje dag. Våra egna konserter gafs den vintern mest utan förberedande öfning. Under sådana förhållanden kunde vi naturligtvis ej emottaga en så högt värderad gäst som dig. Senare har jag två gånger stått i underhandling med General Cui i Petersburg,

konserter i /

förelä möjliggöra ett arrangement för Ryssland och
Finland, men alltid har planen strandat. Af hvilken
orsak vet jag icke. I alla fall ser du härpå, äro vi
icke uppgifvit hoppet äro en gång få välkomna Dig.

Nu denne gång har en konsert agent i Helsingfors
hr. Fager (mig ovetande) inbjudit Dig till Finland.

Jag kan ej finna annat än, äro han handlat högst
opassande. Det går ju icke an äro göra „Geschäft“ med
hvem som helst och för öfrigt disponerar han hvarken
öfver orkester eller kör. Då jag fick höra om hr. Fagers
förelä, gjorde det mig mycket ont, ty jag ansåg äro
ett ingripande från min sida var en ömtålig sak,
isyrmerhet som han genom tidningarnas meddelade
allmänheten, äro saken var afgjord. Så mycket mer
gladde det mig, då jag nu genom bref erhöi den under-
rättelsen, äro du inväntar personlig inbjudan från mig.

Och det är då ^{för mig} den angenämare saken i världen äro äro
Edward Grieg få säga ett hjärtligt välkommet till Finland!

Men det är icke allena jag men Filharmoniska Sällska-
pet i Helsingfors som genom mig har äro inbjuda Dig.
Jag skall göra allt hvad i min ringa förmåga står äro
bereda Dig ett så värdfullt emottagande som möjligt.

Orkester, kör och solister (sång, piano etc.) ställa vi till
din disposition och repetitioner med orkestern får du
så många du själf önskar. — Och nu äro ett par ord om
den ekonomiska sidan af saken. Vår förhållanden äro
dessvärre små och med hänsyn till de ganska stora

2.
utgifterna för dessa konserter och ^{den} djupa företämning,
som den ryska politiken framkallat i hela landet, riskere
vi icke göra Dig något glänsande anbud. Det högsta
vi kunna erbjuda är 1500 Francs för första konserten och
1000 för den andra. Det är möjligt, att hr. Fajers vikor
är fördelaktigare, men han gör det utslutande som
affär och jag kämer icke hans kalkyler. För den
händelse att Du är "einverstanden" härmed, vore jag
tacksam, om Du redan innan hösten ville sända mig
programmet till hvardera konserten. —

I Genève träffade jag Marteau. Han bad
mig hälsa Dig och säga, att hans första konsert i
höst blir en Grieg-afton. Vi ha här vid Musik
festen i Basel fått så mycket tyck tankkonst
till lips, att man emotser den sista konserten
såsom en befrielsens stund. Intressant her det i
alla fall varit, isynnerhet Mahlers 2:dra Sinfoni.

Ursäkta att jag tagit Din tid så länge i anspråk,
men jag lofar att sluta nu.

Min auctis tillifne

Robert Kajanus